

ת"פ 47668/04/18 - מדינת ישראל, משטרת ישראל, תביעות שלוחת רמלה, באמצעות נגד מוחמד אבו עליון

בית משפט השלום ברמלה
ת"פ 47668-04-18 מדינת ישראל נ' אבו עליון (עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי
מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות
שלוחת רמלה באמצעות ב"כ עוה"ד דורית
סבן ו/או חן זערור

המאשימה

נגד

מוחמד אבו עליון (עציר) באמצעות ב"כ
עוה"ד שוקרי אבו טביק

הנאשם

גזר - דין

א. כתב-האישום:

זהו גזר-דינו של סוחר בסמים מסוג קוקאין והרואין לפחות במאה עסקאות.

הנאשם הורשע לפי הודאתו בכתב-אישום מתוקן, הנושא **תשעה אישומים**, שאת עובדותיו ניתן לסכם כדלקמן:

במשך תקופה של כשנה, עובר לחודש אפריל 2018, מכר הנאשם סם מסוכן מסוג הרואין וקוקאין, לארבעה עשר קונים שונים, לפחות ב - 100 פעמים שונות (הערכה מקלה), תמורת כ - 100 - 200 ₪ בכל פעם וכן החזיק 14.5 גרם קוקאין.

ובפירוט:

באישום הראשון, עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, בכך שבתאריך 4.4.18 החזיק הנאשם ברכב סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 14.52 גרם נטו המחולק ל - 72 יחידות.

עמוד 1

באישום השני, ריבוי עבירות של סחר בסם מסוכן, בכך שבתקופה של כחצי שנה, עובר לתאריך 10.4.18, **בשמונה הזדמנויות שונות,** מכר הנאשם לשושנה פידה **קוקאין** במשקל לא ידוע תמורת 200 ₪ בכל פעם, **ובעשר הזדמנויות שונות** מכר לאנדריי אולייניק **הרואין** במשקל לא ידוע תמורת 100 ₪ בכל פעם.

באישום השלישי, ריבוי עבירות של סחר בסם מסוכן, בכך שבמהלך תקופה של כשנה, עובר לתאריך 15.4.18, **במספר רב של הזדמנויות,** מכר הנאשם לרחלי מדינה קוקאין במשקל לא ידוע, תמורת 200 ₪ בכל פעם, ובמשך כשלושה חודשים, **בתדירות של פעמיים בחודש,** מכר לרוברט בדלוב קוקאין, במשקל לא ידוע, תמורת 300 ₪ בכל פעם, ובמהלך שנה, **בשבע הזדמנויות שונות,** מכר לאפרים טיבי קוקאין, במשקל לא ידוע, תמורת 200 ₪ בכל פעם ומשך כשנה, **בעשר הזדמנויות שונות,** מכר לאריה סבג הרואין במשקל לא ידוע, תמורת 100 ₪ בכל פעם.

באישום הרביעי, ריבוי עבירות של סחר בסם מסוכן, בכך שבמהלך תקופה של חודש, **בתדירות של פעם בשבוע,** מכר הנאשם לנטלי ביטון קוקאין במשקל לא ידוע, תמורת 200 ₪ בכל פעם **ובשתי הזדמנויות** מכר לאשר פרץ קוקאין, במשקל לא ידוע, תמורת 200 ₪ בכל פעם.

באישום החמישי, ריבוי עבירות של סחר בסם מסוכן, בכך שבמהלך כשמונה חודשים, **במספר רב של הזדמנויות,** מכר לסלביה קנאפו הרואין תמורת 100 ₪ בכל פעם.

באישום השישי, ריבוי עבירות של סחר בסם מסוכן, בכך שבמהלך כשלושה חודשים, **בתדירות של פעמיים בשבוע,** מכר לאברהם שפקי הרואין, במשקל לא ידוע, תמורת 100 ₪ בכל פעם, **ובשלושים הזדמנויות,** מכר לשמעון זנתי קוקאין במשקל לא ידוע.

באישום השביעי, עבירה של סחר בסם מסוכן, בכך ש**בהזדמנות אחת,** מכר לאנדריי אומנסקי, הרואין במשקל לא ידוע תמורת 100 ₪.

באישום השמיני, עבירה של סחר בסם מסוכן, בכך שמכר קוקאין במשקל לא ידוע לאלי הרוש תמורת 200 ₪.

באישום התשיעי, עבירה של סחר בסם מסוכן, בכך שמכר לאיגור מורידאן הרואין במשקל לא ידוע תמורת 100 ₪.

ב. מתחם ענישה:

התכלית העומדת אחר העבירות בהן פשע הנאשם היא המלחמה בנגע הסמים, על התוצאות הקשות הישירות שיש לסחר בסמים, לבריאותו של הציבור ומניעת הנזק העקיף שיש לתופעה זו לחברה בכלל.

אין לקבל את הטענה, כי מדובר בעבירה אחת לצורך קביעת מתחם הענישה.

מדובר ברצף של מקרים, כלפי רוכשים שונים, בהזדמנויות שונות, במועדים שונים, שבכל אחת ואחת מהן מתגבשים יסודות העבירה בנפרד מאלו של העבירות האחרות. ראו בעניין זה המבחנים שנקבעו בע"פ 1261/15 **מדינת ישראל נגד דלאל** (3.9.15): ע"פ 4910/13 **בני ג'אבר נגד מדינת ישראל** (29.10.14).

נוכח עקרון ההלימה ופסיקה הנוהגת בתחום, אני קובע מתחם ענישה **ביחס לכל מכירה ומכירה של הרואין/קוקאין במשקלים המתוארים באישום, ובנסיבות המתוארות, שבין מספר חודשי מאסר בפועל ל - 18 חודשי מאסר בפועל ולצורך הדיון, המתחם הכולל לכל המתואר בכתב-האישום הינו בין 48 חודשי מאסר (ארבע שנים) בפועל ל - 96 חודשי מאסר בפועל (8 שנות מאסר).**

אזכיר, כי העונש הקבוע בצד העבירה של סחר בסם מסוכן הוא **20 שנות מאסר** - לעבירה בודדת. מכאן שמתחם ענישה אשר הרף התחתון שלו הוא 24 חודשי מאסר, בנסיבות תיק זה, הינו סביר ומידתי בהחלט. ראו: ע"פ 3060/15 **עיד אבו רגייג נגד מדינת ישראל** (21.7.15).

אפנה אל פסקי-הדין הבאים בשינויים המחויבים, המציגים **מקרי סחר בודדים**, כאשר יש לומר כי **מקרנו מתאר עבריינות חמורה הרבה יותר**, מרובת מקרים:

רע"פ 8408/15 **שמעון חביב נגד מדינת ישראל** (9.12.15): הנאשם נדון בגין **שלושה אישומים** של סחר בקוקאין בכמויות של עד 15 גרם - מתחם שבין 8 חו' - 18 חו' - נגזרו **17 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 126/15 **טל חביף נגד מדינת ישראל** (13.1.15): על הנאשם נגזרו **16 חודשי מאסר בפועל** בגין מכירה לסוכן **בשלוש הזדמנויות קוקאין** במשקלים 0.8 גרם, 0.4 גרם, ו - 2.5 גרם, תסקיר חיובי.

רע"פ 7996/12 **אליהו יוסף נגד מדינת ישראל** (2.4.17) הנאשם הורשע בסחר בחשיש במשקל 5.3 גרם תמורת 200 ₪, תיווך לעסקת **חשיש** במשקל 2.93 גרם תמורת 100 ₪, החזיק קוקאין במשקל 0.3 גרם, בעל הרשעה אחת לא רלוונטית, התקבלה המלצה שיקומית, נדון ל - **21 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 7681/13 **דקא נגד מדינת ישראל** (21.1.14): הנאשם הורשע **בשתי עבירות** של סחר בסמים, מכר לסוכן משטרתי **בשתי הזדמנויות** שונות **שתי מנות הרואין** במשקל כולל של 2.8 גרם, בעל עבר פלילי ישן, עבר טיפול גמילה, נדון ל - **10 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 4687/15 **פלג נגד מדינת ישראל** (13.8.15): הנאשם הורשע **בעשרה אישומים** של סחר **בחשיש** בכמויות קטנות, נעדר עבר פלילי, תסקיר חיובי, נדון ל - **18 חודשי מאסר בפועל**.

כאמור, הבאתי את הדוגמאות דלעיל, רק כדי לקבל **קנה מידה מזערי**, שהרי מקרנו חמור ולא מצאתי מקרה בפסיקה הדין במעל מאה מקרי סחר בסמים.

ג. שיקולי ענישה:

המעשים המתוארים בעובדות כתב-האישום חמורים מאוד.

כתב-האישום מתאר **סוחר סמים בפעילותו** היום-יומית - מי אשר במשך תקופה של כשנה, מכר סם מסוכן מסוג הרואין וקוקאין, **לארבעה עשר קונים שונים, לפחות ב - 100 פעמים** שונות (זוהי הערכה מקלה), בכ - תמורת 100 - 200 ₪ בכל פעם וכן החזיק 14.5 גרם קוקאין מחולקים למנות.

למקרא כתב-האישום מתקבלת המסקנה כי הנאשם **הפך את הסחר בסמים למקצוע**, ללחם חוקו, ועסק בכך באופן תדיר תמורת בצע כסף.

באופן כללי, אם במהלך תקופה בת שנה ביצע יותר ממאה עסקאות, הרי **שבממוצע, בכל שלושה וחצי ימים ביצע הנאשם עסקת סחר בסם מסוכן**, והרי זהו נאשם שבמשך שנה תמימה היה עטוף בעולמו של הסחר בסם מסוכן מכף רגל ועד ראש.

מדובר בסמים "קשים" שנזקם רב - ענינם הפצת חולי רע בציבור והם מובילים להרס חיים, פירוק של משפחות ולהפיכת אנשים לצל צלו של אדם. ראו: ע"פ 4522/18 **בנימין אסאבן נגד מדינת ישראל**, תק-על 2018(4) 5548: "במסגרת זו יש ליחס משקל גם לסוג הסם ולכמותו. **הקוקאין הוא מן הנפוצים שבסמים ה'קשים'**, שסכנותיהם ונזקיהם ידועים...".

אזכיר, כי הנאשם סחר בסמים **בתקופה ארוכה** - משך כשנה.

אין צורך להכביר מילים אודות התופעה הרעה של הסחר בסמים, במיוחד הסמים "הקשים", **המחייבת ענישה מחמירה**.

בתי-המשפט השונים קבעו כי יש להשית על סוחר הסמים לגוניהם ענישה מחמירה, אשר תרתיע את היחיד ואת הרבים, תעצור את שרשרת הפצת הסם **ושתרים תרומה למלחמה החריפה בנגע הסמים**, - נגע אשר משחית כל חלקה בריאותית טובה, הפוגע בציבור והמהווה מחולל פשיעה מרכזי.

בע"פ 4522/18 **אסאבן נגד מדינת ישראל** (11.11.18) נקבע:

"בית-משפט זה עמד פעמים רבות על חומרתן של עבירות הסמים, ובפרט עבירת הסחר בסמים. חומרה זו נובעת, בין היתר, מנזקיהם הקשים של הסמים - במיוחד כך לגבי סמים המוגדרים 'קשים' - הן למשתמשים, הן לסביבתם...לפיכך נפסק לא אחת כי עבירות אלו מחייבות מענה החלטי על דרך של ענישה מחמירה ומרתיעה".

בע"פ 7952/15 **מדינת ישראל נגד אילון ישראל שץ** (15.2.16), נקבע:

"בהתאם לכך, מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות הסמים, ובכלל זאת בעבירת הסחר בסם, מצויה במגמת החמרה...בעבירה של סחר בסם נודעת חשיבות לסוג הסם ולכמותו...סחר בקוקאין - סם מסוכן, שנזקיו הפוטנציאליים חמורים ורחבי היקף".

בע"פ 307/17 **זוננישוילי נגד מדינת ישראל**, תק-על 2017(1) 14220 נקבע:

"אין צורך להכביר מלים על החומרה שמייחסות רשויות האכיפה ובכללן בתי המשפט לעבירות סמים, ועל הצורך במלחמה בלתי מתפשרת למיגורו של נגע זה, אשר מכלה כל חלקה טובה בחייו של המשתמש בסמים ופוגע בסביבתו הקרובה וגם בחברה כולה. גם בימים שבהם מותרת הרצועה במידת מה לגבי משתמשים בסמים קלים וראו החלטת הממשלה 2474 מיום 5.3.17 "אישור מדיניות אכיפה כלפי שימוש בקנאביס והקמת ועדה בין-משרדית ליישום מדיניות", נושא שאפשר להרהר בו מאוד, אין לסוחר הסמים ובוודאי למיבאיהם מחו"ל כדי להחטיא את הרבים, כל "הנחות".

את **ההנחיה** המחמירה של בית-המשפט העליון **חובה לתרגם מן המשא אל המעש - לענישה בעלת משקל וחובה** על בית-המשפט זה לתת את ידו למלחמתם העזה של כלל רשויות אכיפת החוק בנגע הסמים בדרך של ענישה חריפה וממשית.

למרבה הצער, מדי שבוע, ביושבי כשופט "מוקד" פלילי, אני נתקל בכתב-אישום הנושא עבירות של סחר בסמים מסוכנים, באופן המלמד על נפוצותה של התופעה, ויש לומר כי המקרה העומד בפניי הגדיל לעשות, עולה על כולם והוא אחד הקשים הקיימים בבית-משפט השלום דכאן.

זהו **מבצע בודד**, עיקרי, שיש להניח כי גרף את אתנן הסמים לכיסו.

בנוסף, אל לשכוח כי הנאשם החזיק **14.52 גרם קוקאין, מחולקים ל- 72 מנות**, המדברים בעד עצמם, שהם עסקאות פוטנציאליות שיכלו להתממש, אילולא נעצרה פעילותו בידי רשויות האכיפה.

מנגד, אכן, הנאשם צעיר, הוא הודה, **לא ניהל משפט**, חסך בזמן ציבורי רב, הוא **נעדר כל עבר פלילי** וזהו **מאסרו הראשון**.

אכן, אין דינם של אלו הנאסרים לראשונה כאלו הבאים ויוצאים תדיר מבעד לשערי בית האסורים.

ואולם אין בכל אלו שיקולים המטים את הכף לקולה באופן ניכר, נוכח חומרת כתב-האישום.

כמות הסמים שסחר בה הנאשם אינה ידועה למאשימה - לקחתי עובדה זו בחשבון - אך אין לבחון את המקרה המתואר בפניי במונחים של משקל בלבד, אלא **שריבוי העסקות** הוא הנתון שיש להעניק לו את הדגש העונשי.

התסקירים שהוגשו בעניינו של הנאשם המליצו בסופו של יום להטיל על הנאשם ענישה בדרך של עבודות שירות, אולם יש לדחות את ההמלצה על הסף. אף ב"כ הנאשם בטיעונו הודה בהגינותו, כי מדובר בהמלצה שאין לקבלה.

התסקירים הציגו את תולדות חייו של הנאשם, את הקשיים הכלכליים שאותם חווה, עת נאלץ לשאת בעול פרנסת המשפחה, את שאיפתו להמשיך בחיי השכלה, את האחריות שאותה קיבל על מעשיו, את רצונו לנהל אורח חיים תקין, נמסרה הערכה כי ההליך הרתיעו, התנהלותו בבית-המעצר חיובית, הומלץ על מעטפת טיפולית, הומלץ להטיל עליו עבודות שירות ולהעמידו במבחן.

ואולם, **אין בפניי נאשם אשר עבר דרך טיפולית מוכחת, מוצלחת, רבת שנים, שהוכחה** כי הוא ניתק את עצמו מעולמו של סם והסחר בו, ולפיכך המלצת שירות המבחן, בכל הכבוד, עומדת בצלו של כתב-האישום החמור ואין מקום לקבלה.

יתירה מכך, אין כל תירוץ או סיבה לעיסוק בסחר בסמים נוכח מצב כלכלי קשה - דווקא להיפך. ויצוין, כי אין בפניי נאשם אשר מכר סמים כדי לממן את שימושו שלו, אלא כדי ליצור רווח כספי גרידא.

בעבירות של סחר בסמים בכלל ובמקרה חמור זה בפרט, **יש להעדיף את האינטרס הציבורי**, המוביל למסקנה כי יש להקשיח את הלב ולהטיל על הנאשם **ענישה מכאיבה בעלת משקל של ממש** אשר תכה גלים ותרתייע אותו ואחרים שכמותו מלבצע עבירה חמורה מעין זו - כל זאת על מנת לתרום למיגור התופעה החמורה - הרעה החולה - שלצערנו רווחת בחברתנו.

לעניין הקנס, בית-המשפט העליון קבע, כי ענישה כלכלית בעבירות של סחר בסמים, "שכל כולן סובבות סביב בצע כסף", מתחייבת מאופיין הכלכלי. ראו: ע"פ 100/14 **מדינת ישראל נגד מחטייב**, פסקה 4 (10.12.2014) ועוד.

אילו היה בפניי נאשם בעל עבר פלילי עשיר מתחום הסמים, בהחלט היה מקום לשקול את עתירתה של המאשימה בדבר הרף העליון של המתחם, אך אין לשכוח כי מדובר בנאשם נעדר כל עבר פלילי.

על כן, שקלול הגורמים דלעיל מוביל למסקנה ברורה שיש לקבוע את עונשו של הנאשם **במרכז המתחם**, בדרך של ענישה בעלת משקל של מאסר בפועל, יחד עם קנס נכבד, ומנגד עדיין המביאה בחשבון את העובדה כי זהו נאשם נעדר עבר פלילי, שזהו מאסרו הראשון, בעל תסקיר בסיסי חיובי, שלא ניהל משפט וחסך זמן ציבורי יקר.

ד. תוצאה:

אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 66 חודשי מאסר (5.5 שנות מאסר) לריצוי מיום מעצרו - 4.4.18.

ב. 6 חודשי מאסר שאותם לא ירצה הנאשם, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע.

ג. 50,000 ₪ קנס או 100 ימי מאסר תמורתו והקנס ישולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים, הראשון החל מיום 1.6.19 ובכל ראשון לחודש שלאחר מכן.

ד. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך שנה מיום שחרורו מן המאסר. הנאשם יפקיד את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית-המשפט.

ה. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירה מסוג פשע בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים.

ו. אני מורה על חילוט הרכוש המתואר בהודעת המאשימה שבסייפה לכתב-האישום לטובת קרן החילוט סמים.

ניתן היום, כ"ג ניסן תשע"ט, 28 אפריל 2019, במעמד הצדדים.